



ALBUMANMELDELSE. [Dans & Lær](#) "Fra fugl til fugl" (LP/CD/Digitalt – udkommer i dag)

"Hidtil bedste album fra fugle folkene er et stort og seriøst skridt i mange rigtige retninger"

Fjerde album fra Dans & Lær bør for alvor rykke dem fra blot at blive betragtet som et kult og kitch band, der spreder god karma og kærlighed i respektfuld behandling af gamle fuglefløjt optagelser.

Musikalsk mærkes "Fra fugle til fugl" nemlig ingenlunde som gimmick eller endnu et afkog på en fiks ide – men mere som et kærlighedsombrust ægteskab rummende en åbenhjertig interesse for både natur og musik.

Dans og Lær er også gået ganske seriøst til værks denne gang. Ovenpå det ærlig talt ikke særligt vellykkede "New Zealand" album – på engelsk – er de heldigvis vendt tilbage til modersmålet, som fungerede så fremragende på deres to første album "Havens fugle" og "Flere fugle".

Til gengæld er det indspillet i udlandet – nærmere bestemt i [Echo Zoo Studios](#) i den lille by Eastbourne i sydengland, hvor bandets stifter [Bjarke Søballe Andersen](#) til daglig bor.

Det var nu ikke kun praktiske årsager, der medførte at albummet så blev indspillet der, men lige så meget fascinationen over der at kunne indspille et album på en gammel lydpuft, der tidligere har tilhørt den legendariske producer Tony Visconti, der har været David Bowies nære samarbejdspartner i årtier. Sidstnævntes "Scary Monsters" er således blevet indspillet på præcis denne puft.

Kan man så mærke en ånd af eller høre et ekko af Bowie på den nye plade? Ikke åbenlyst – men mest af alt i en legesyg og nysgerrig tilgang til materialet, der gør at resultatet bliver bredt favnende. Lige fra f.eks det genialt poppede og banale i "Gærdesanger" – med omkvædet "Sangen genkendes let, sangen genkendes let, på den række af rytmiske slag, som den består af" og til elektronisk-avantgarde lignende musik med hang til støj-rock dramaturgi i numre som "Hvid Vipstjert" og den over 10 minutter lange "Tornirisk" – begge numre udvidet med berigende saxofon fra [Jeppe Skjold](#).

Det tidligere så bærende element med de gamle speakede båndklip af ornitolog Ole Geertz-Hansen er – sandsynligvis af naturlige årsager i forhold til det foreliggende materiale – nedtonet, og høres reelt kun på halvdelen af numrene.

De samlede fugle lyde har stadig væsentlig plads, men de enkelte numre bæres lige så ofte af klare omkvæd og melodiske vers (om fuglens egenskaber) – og leveres gerne flyvende flot og flerstemmigt.

[Annika Aakjær](#) er med sin rene klang det gode valg som gæst og lead vokalist på "Jernspurv" og lyder pudsigt nok her næsten mere naturlig og afslappet end i egne numre.

Som en fri fugl, der rent faktisk tror på at vingerne bærer, og ikke som jernspurven frygter at drukne alt for let.

Og ellers kommer Dans og Lær dejlig vidt omkring musikalsk. På "Munk" bliver det reelt umuligt ikke at bevæge sig ud på dansegulvet – og bare opfordre alle til "Let's dance og Lær". Omvendt er et nummer som "Løvsanger" med sin tematiske keyboard klang, som født til en billedskabende "Chill out session".

Netop det billedskabende er Dans & Lær generelt stærke i på dette album. Med Geetz i front, og en dyb bas i elektroniske klæder er nummeret "Tyrkerdue" f.eks. en mageløs musikalsk opvisning i lyden af en gakket gangart, som man gerne vil gå rigtigt langt med i ørerne.

Det vil man så sandelig også med numrene "Broget Fluesnapper" og "Gærdesmutte" – der bestemt ikke behøver at få hug fordi de sender mere end bare supertanker til Kliche. Tværtimod – de er med til at løfte albummet op i de højeste luftlag – hvor Dans & Lær har taget deres helt egen plads – i en anerkendende og naturlig verden, hvor der er plads til at synge med hver sit næb. Og lur mig – om ikke "Gærdesmutte" – kan gå hen og blive en klassiker – ikke mindst LIVE – på niveau med "Masselinjen" fra de førømtalte Kliche.

Siden sidst er Dans og Lær blevet en kvartet og består i dag af [Lars Meiling](#), [Frederik Schumann](#), [Bjarke Søballe Andersen](#), og [Andreas Halberg](#) – mens [Rasmus Jusjong](#) har trukket sig ud af bandet, for blandt andet at hellige sig arbejdet med succesfulde [Folkeklubben](#). Han medvirker dog på 9 af albummets 12 numre - og holder derved fast i den røde tråd, der giver en lyst til at omskrive et gammelt ordsprog og blot konstatere - "Fra fugle og folkeklubber - skal man høre sandheden og ikke mindst et væld af gode sange"

Tekst og Fotos af Mads Kornum – bortset fra foto af Rasmus Jusjong, der er taget af [Brian Roland Selander](#)